

Audycja Nr 161, tem: „Smyrna”, sobota 28 luty 2015.

W audycji “Wczoraj Dziś i na Wieki” witają się ze słuchaczami Tadeusz Żurek, Przemysław Merski i Ireneusz Kołacz. Kontynuując historię rozwoju prawdziwego Kościoła Chrystusowego, którą Pan Jezus Chrystus objawił apostołowi Janowi, zajmujemy się dzisiaj poselstwem skierowanym do anioła (posłańca) drugiego okresu kościoła w Smyrnie, jak czytamy *„A do anioła (posłańca) zboru (kościół) w Smyrnie napisz: To mówi pierwszy i ostatni, który był umarły, a ożył; Znam ucisk twój i ubóstwo, lecz tyś bogaty, i wiem, że bluźnią tobie ci, którzy podają się za Żydów, a nimi nie są, ale są synagogą szatana. Nie lękaj się cierpień, które mają przyjść na cię. Oto diabeł wtrąci niektórych z was do więzienia, abyście byli poddani próbie, i będziecie w udręce przez dziesięć dni. Bądź wierny aż do śmierci, a dam ci koronę żywota.”* Ks. Objawienia R. 2:8-9

Istnieje pogląd, że sama nazwa Smyrna pochodzi od słowa Amazonka, które określa mitologiczną niewiastę wyspecjalizowaną w sztuce wojennej i nazywaną Zmyrna. Grecki historyk Herodot zwany ojcem historii podaje, że miasto Smyrna zostało nazwane przez ateńskiego Bohatera Tezeusza od imienia jego żony - Amazonki. Słowo Smyrna oznacza też „myrrę”, o której wspomina ewangelista Mateusz w R. 2:11, gdy mędrcy oddając pokłon nowonarodzonemu Jezusowi, ofiarowali mu dary: złoto, kadzidło i myrrę. Pochodzące z języka arabskiego słowo „myrra” oznacza też gorzkość. Hebrajskim słowem „marah” nazwane zostało pierwsze źródło wody znalezione przez Izraelitów na puszczy, co mamy zapisane w Księdze Wyjścia R. 15:23. *„A gdy przyszli do Mara nie mogli pić wód z Mara, bo gorzkie były; dla tegoż nazwano imię onego miejsca Mara.”* Tym samym imieniem Mara nazwała siebie Noemi, która pod wpływem gorzkich doświadczeń uznała za właściwe, aby ją nazywać Mara. Księga Ruty R. 1:20 Smyrna (późniejszy Izmir) leżąca na wybrzeżu Morza Egejskiego w zachodniej Turcji, oddalona jest około czterdziestu mil (65 km) na północ od Efezu. Posiadając przystań portową otoczoną z trzech stron wysokimi wzgórzami, miasto stanowi naturalną twierdzę zaczepno obronną, kontrolującą życie lądowe i morskie. Widząc korzystne położenie Smyrny pod względem militarnym, Aleksander Wielki zarządził, aby na najwyższym wzgórzu Pagosie zbudować potężną twierdzę. Właśnie do tego okręgu nawiązuje zapis Księgi Objawienia, pomijając tereny północne oddalone o trzy mile ok. 5 km.

Ten drugi okres chrześcijańskiego kościoła obejmujący lata od 70 do 313 roku był czasem gorzkich prześladowań za panowania dziesięciu cesarzy pogańskiego Rzymu, w kolejności byli to: Neron (54-68), za którego panowania został stracony Apostoł Paweł. Domicjan (81-96), Trajan (98-117), Antonin Pius (138-161), Marek Aureliusz (161-180), Kommodus (180-192), Maksymin (235-238), Decjusz (249-251), Walerian (253-260), oraz Dioklecjan (284-305). Po zakończeniu się Kościoła lub zboru Efeskiego zaznaczonego śmiercią jego wiernego posłańca apostoła Pawła, okres zboru Smyrneńskiego trwał do rozpoczęcia się rządów cesarza Konstantyna. Właśnie w Smyrnie w 169 roku, jeden z uczniów apostoła Jana - Polikarp cieszący się jego zaufaniem i szacunkiem zginął śmiercią męczeńską wraz z jedenastoma mieszkańcami Filadelfii z Frygii. Chociaż dla Chrześcijan najważniejszym wydarzeniem związanym z okresem zboru w Smyrnie była śmierć męczeńska, Polikarpa, jednak nie mogły ująć ich uwagi setki innych egzekucji, jakim poddawani byli wierni chrześcijanie tego okresu jak biskupi Ireneusz lub Ignacy; którzy nie zmienili swoich poglądów, lecz wiernie wyznawali nauki Pana Jezusa i apostołów.

Pogaństwo w Smyrnie było zakorzenione bardzo głęboko. Wierzano, że tu mieszkają Gracje i Nimfy; stąd też znajdowały się w mieście liczne ich posągi, rzeźby, figury, którym oddawano cześć bałwochwalczą. Zmarły historyk Sheldon podkreśla, że nazwa Smyrny zawsze kojarzy się z męczeństwem Chrześcijan, z których jedni rzucaeni byli dzikim zwierzętom na pożarcie a inni paleni byli na palach. Wzgórze Pagus, na którym spalony był Polikarp, czerwieniało od krwi tysięcy ofiar bez przerwy tam uśmiercanych.

Posłańcem do Kościoła w Smyrnie był Apostoł Jan. Już w pierwszych wersetach swego poselstwa w Ewangelii przytacza On słowa samego Pana Jezusa, który przedstawia się jako „Logos”, Jednorodzony Syn Boży - początek stworzenia Bożego. Jan 1:1-18; 17:3-8; 1 Jan1:1,2 Jako pierwszy i ostatni On umarł, złożwszy swoje ciało w ofierze na przebłaganie grzechów naszych, aby wykupić nas spod wyroku śmierci. Dlatego mocą Bożą będąc wzbudzony ze stanu śmierci do życia, został wysoko uwielbiony przez Ojca. Efez. 1:20 Dla ówczesnego Kościoła w Smyrnie udręczonego ogromem cierpienia słowa naszego Pana, który umarł i ożył, były wielką pociechą i zachętą do wytrwałego znoszenia ucisków i prześladowań. W wersecie 10-tym apostoł Jan zapowiada szczegółny czas doświadczeń „przez dziesięć dni” (rok za dzień). Odnosi się to do najsroźszych prześladowań pogańskiego Rzymu, jakie miały miejsce za panowania cesarza Dioklecjana (od roku 303 do 313). Wyżej wspomniane słowa wersetu 8-go: „umarł i ożył” mogą wskazywać też na ciekawy fakt historyczny dotyczący Smyrny, która w 550 roku p.n.e. Poddana całkowitemu jej zniszczeniu przestała istnieć. Po 300 latach, z gruzów powstało do ponownego życia nowe miasto cieszące się szczególnym rozkwitem pod rządami greckimi i rzymskimi.

Kolejny 9-ty werset poselstwa do zboru w Smyrnie wskazuje na jego ubogi stan materialny spowodowany nieustannymi atakami i prześladowaniami. Jednak Pan Jezus Chrystus znający rzeczywisty stan duchowego bogactwa Jego Kościoła, pochwała jego wiarę, odwagę i wytrwałą cierpliwość. Jednym z największych prześladowców prawdziwych chrześcijan był rosnący w swej sile nominalny Kościół powszechny, który przejąwszy religijne praktyki żydowskie, uważał się teraz za spadkobiercę żydowskiego kapłaństwa. Członkowie tej oto nominalnej społeczności uważali się za Żydów, chociaż nie byli nimi. Fakt podawania się przez nich za Żydów apostoł Jan uznał za wielkie bluźnierstwo z ich strony i nazwał ich „synagogą szatańską.” W całej Księdze Objawienia naród Izraelski zawsze symbolizuje wierny lud Boży. Ten symbol ma swoje uzasadnienie w bliskiej społeczności Pana Boga z tym narodem według słów proroka Amosa, R. 3:2 „Tylko o was zatroszczyłem się spośród wszystkich pokoleń ziemi”. Rozwijający się liczebnie nominalny kościół duchowych Izraelitów nazwany „synagogą szatana”, wyraźnie objawia jedną z głównych charakterystyk szatana, którą jest zdolność przemieniania się w anioła światłości. Nominalni kapłani tylko zewnętrznym ubiorem upodobnili się do żydowskich kapłanów. Nie dbając o należyte praktykowanie Bożych przykazań, najbardziej zabiegali o uzyskanie swoich wpływów i rządów w cesarstwie Rzymskim.

Prześladowany zbor wiernych chrześcijan w Smyrnie znajduje jednak łaskę u Pana, który słowami apostoła Jana z wersetu 10-go pokrzepia ich słowami: „Nie lękaj się cierpień, które mają przyjść na cię”. Chociaż nasz Zbawiciel nigdy nie obiecywał swym naśladowcom, że będą wolni od prześladowań, to jednak zapewnił ich, że On zawsze będzie ich wspierał, aby wytrwali w uciskach i doświadczeniach. Podczas swojej ziemskiej misji Pan Jezus dodawał odwagi swoim naśladowcom mówiąc: „Nie

bójcie się tych, którzy zabierają ciało, ale duszy zabić nie mogą; . . . Nawet włosy wasze na głowie wszystkie są policzone, Nie bójcie się . . . Mat. 10:28,30. Werset 10-ty poselstwa do zboru Smyrneńskiego zapowiedział „wrzucenie niektórych chrześcijan do więzienia”, co może wskazywać na ograniczenie możliwości służenia Panu Bogu. Faktycznie, wypełniły się te prorocze słowa, gdyż wielu chrześcijan zostało pozbawionych wolności. W licznych częściach cesarstwa obowiązywał nakaz posiadania i okazywania na żądanie szczególnego dokumentu stwierdzającego rodzaj religii praktykowanej przez daną jednostkę. Chrześcijanin oskarżony z powodu swych wierzeń otrzymywał nieraz szansę wyrzeczenia się swej religii przez wrzucenie garści kadzidła do ognia płonącego na pogańskim - bałwochwalczym ołtarzu. Wszyscy, którzyby sprzeciwili się takiej praktyce, natychmiast stawali się ofiarami męczeńskich tortur i śmierci.

Dziesięciodniowy ucisk z tego samego wersetu 10-go nawiązuje do okresu najsroźszych prześladowań Chrześcijan podczas panowania cesarza Dioklecjana. (Pomiędzy 303 i 313 rokiem). Stosowane były najbardziej wyrafinowane tortury. Podpalano domy zgromadzonych tam Chrześcijan; liczne chrześcijańskie zbiorowości wrzucane były do morza, obcinano palce u nóg i u rąk, aby w ten sposób zmusić wiernych członków kościoła w Smyrnie do wyrzeczenia się zasad Chrześcijańskiej służby dla Pana Boga. Oni jednak trwali w swej lojalności dla Pana Boga i za przykładem Pana Jezusa Chrystusa, który złożył swoje życie w ofierze za Adama i za wszystkich ludzi, Smyrneńscy chrześcijanie wiernie naśladowali swego Mistrza. W nagrodę za wierność aż do śmierci, nasz Pan obiecał zwycięzcom koronę żywota, która oznacza życie na najwyższym Boskim poziomie, czyli bezwarunkową nieśmiertelność. Taką najwyższą nagrodę i uwielbienie otrzymał Pan Jezus Chrystus po zmartwychwstaniu i oto taka sama obiecana jest wiernym aż do śmierci - zwycięzcom zboru w Smyrnie.

Obietnica otrzymania nieśmiertelności i życia na Boskim poziomie stanowi szczególny rodzaj wyróżnienia i pochwały, Jaką Pan Bóg nagrodzi wszystkich chrześcijan wiernych i lojalnych Mu aż do śmierci tak, jak to okazali członkowie kościoła w Smyrnie. Ostatni werset naszego poselstwa jeszcze dodatkowo zapewnia wiernych zwycięzców, że przez otrzymanie nieśmiertelności, nigdy nie będą narażeni na Wtórą śmierć, jako na karę, spod której nie będzie już żadnej możliwości powrotu do życia. Kończąc nasze biblijne rozważania, rozstajemy się z naszymi słuchaczami, cytując apostołskie Słowa skierowane do wiernych Kościoła w Smyrnie Obj. 2:10 „*Bądź wierny aż do śmierci, a dam ci koronę żywota.*” Zapraszamy do wysłuchania naszej następnej audycji w sobotę 28 marca o tej samej porze. Dla zainteresowanych podajemy naszą stronę internetową www.polishbiblestudents.com Zaraz po audycji można dzwonić do studia na Nr 9415 1923. Życzymy dobrej nocy.